

Column Marja Moors

Verhuisdozen

"ik ben in een ander huis en moet heel erg huilen. Ik vind het zo erg dat we ons oude huis uit zijn, ik begrijp het niet" (droom februari 2007)

Een aantal jaren geleden begonnen ze weer, de verhuisdromen. Tijdens mijn eerste huwelijk, zo'n 20 jaar geleden, besprak ik iedere ochtend telefonisch mijn dromen met een goede vriendin. Ik legde haar mijn steeds terugkerende verhuisdroom voor en samen zochten we, al associërend naar mogelijke betekenissen. Niets in mij dacht aan verhuizen; ik woonde in die tijd met man en kleine kinderen in een nieuwbouwwijkje, lekker overzichtelijk. Meestal kwamen mijn droomvriendin en ik uit op een duiding in de richting van een verhuizing als metafoor voor persoonlijke ontwikkeling. Ik studeerde psychologie, de studie veranderde mij. M'n perspectief werd breder, ik werd een ander soort iemand, dus ja, dat betekende ook een ander omhulsel. Zo binnen, zo buiten of zo iets. We kwamen er niet helemaal uit en richtten ons weer op een andere droom, never a dull moment in droomwerk....

Toen ik op gegeven moment herhaaldelijk over een leuke psycholoog ging dromen en in één van die dromen een ring van hem kreeg, roken we nog steeds geen transitie. Netjes de sporen van de oude patronen volgend, redeneerden we dat een ring een symbool voor een verbinding is en dat ik mogelijk stage bij de gedroomde collega zou kunnen lopen. Want ja ik vond hem aardig en hij had een eigen praktijk. Toen na een feestje op het werk de kritische massa blijkbaar bereikt was, werd ik op een ochtend wakker in het volle bewustzijn dat ik als levenspartner met genoemde collega verder zou gaan. Er was feitelijk nog niets bijzonders gebeurd, maar er is een weten dat geen twijfel kent. Ik was getrouwd, mijn kinderen waren 7 en 10 jaar jong, een scheiding had nog nooit op mijn agenda gestaan. Maar daar stond het woord nu, met koeienletters. In retrospectief snapte ik de werkelijke strekking van mijn nachtelijke verhuizen. Vanaf dat moment ging het heel snel, ik moest m'n huis uit en binnen een jaar was de scheiding rond. Er werd in 1998 met de nieuwe partner getrouwd en ze leefden nog lang en gelukkig.

Tot een jaar of vijf geleden opnieuw verhuisdromen opdoken uit dat wetende onbewuste. Ik vertelde het mijn tweede man. Die was er niet blij mee, hij kende mijn droomgeschiedenis. Zagen we iets over het hoofd in

onze relatie? Wilden de dromen ons waarschuwen? We voelden ons zo zeker over de standvastigheid van ons huwelijk, dat we veronderstelden. dat de betekenis van het verhuizen deze keer toch echt in mijn persoonlijke ontwikkelingshoek moest liggen. Ik was opnieuw aan het veranderen. De switch van uitsluitend therapeut zijn naar een combinatie van therapieën en trainerswerk had me goed gedaan en deed meer recht aan mijn extroverte kant. Eindelijk niet meer alleen luisteren, nu mocht ik ook wat zeggen (zie hier de motivatie voor deze stukjes...). Na op deze wijze de droom geparkeerd te hebben, sukkelden we weer in slaap. Niks aan de hand, we waren blij met elkaar, er waren wel wat dingetjes, maar die zijn er altijd. We waren allebei therapeut, we wisten er alles van.

Maar de dromen bleven komen, en iedere keer met hetzelfde plot; *"ik realiseer me in de droom dat ik in een ander huis ben en begrijp niet hoe dat zo gekomen is. Ik raak in paniek en vraag me af of ik nog terug kan naar m'n oude huis"*. Bas Klinkhamer neemt me in 2008 tijdens mijn droomopleiding werkend aan deze droom, letterlijk bij de hand waarmee ik bij een heel klein meisje in pijn beland, dat niet snapt waarom de pijn daar is. Ik rijd daarna de bekende weg naar huis, vervuld van het indrukwekkende droomwerk in de opleiding van Bas en Hans (Korteweg) en vraag me af of de droomverhuizingen met deze integratie van oud zeer achter de rug zijn. Nee dus, ze blijven komen, stoïcijns zoals dromen kunnen zijn. Eind 2008 is er een onverwachte ontmoeting met een grote impact. Het huwelijk lijkt in eerste instantie te kunnen incasseren en mee te veren. Er volgt een periode met aardverschuivingen.

Uiteindelijk neem ik zomer 2010 de beslissing om uit mijn tweede huwelijk te stappen en alleen te gaan wonen. Individuatie neemt meer ruimte dan je lief is.

Vandaag kocht ik bij de Gamma verhuisdozen.

